

சீலாங்கூரில் இந்தியர்களுக்கு எதிரான கம்யூனிஸ்ட் வன்முறை, 1948-1960

Communist Violence against Indians in Selangor, 1948-1960

முனைவர் பரமேஸ்வரி கிருஷ்ணன் / Dr.Parameswari Krishnan¹

முனைவர் ஜெ.இந்துஜா ஜெயராமன் / Dr.J.Hinduja Jayer Raman²

Abstract

The Emergency recalls bitter experiences for Malaysians regardless of the races vis-a-vis Malays, Chinese, Indians, Aborigines and even Europeans who lived in Malaya at that time. During the Emergency period the lives of people were depressed due to various acts of violence and suffering from communist violence everywhere in Malaya. Communist violence in those times took place everywhere and anytime and on anyone. No one knows what will happen next.

In light of this, this paper will focus on communist violence against

Indians in Selangor. The state of Selangor was the focus of this study as it had a large population of Indians and communist violence was widespread at that time. The focus on one state will give a broad picture of communist violence in other states in Malaya. The main objective of this study was to address the effects of communist violence on Indians and to see the involvement of Indians as communists in the Malayan Communist Party (CPM) indirectly. The issues raised in this study are the tactics used by the communists to oppress the people and the government and identify the involvement of the Indians in the CPM. This study is very important in understanding the hardships experienced by every ethnic group in Malaya in times of emergency. This study is also important because it is based on a Tamil Nesan newspaper that has never been referred by any researcher.

Date of submission: 2019-10-01
Date of acceptance: 2019-10-28
Date of Publication: 2019-12-31
Corresponding author's Name:
Dr.Parameswari Krishnan
Email: param@unisel.edu.my

Key Words: Malaysian Indians, communist, Tamil Nesan, Laborer, Malaya, Malayan Communist Party (CPM).

முன்னுரை

அவசர காலத்தைப் பற்றி குறிப்பாக கம்யூனிச வன்முறையைப் பற்றி நாம் பேசும்போது, முக்கிய கவனம் சீனர்கள் மீது இருக்கும். ஏனென்றால், சீனர்கள் எப்போதுமே மற்றவர்களை விட கம்யூனிச இலக்காகவே இருக்கிறார்கள். இருப்பினும்,

மற்றவர்களும் பலியாகிறார்கள் என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை. முந்தைய ஆய்வுகள் முக்கியமாக Ho Hui Ling இன் ஆய்வான, *Darurat 1948-1960: Keadaan Sosial di Tanah Melayu* (Ho Hui Ling, 2004, p.2), அவசரநிலை பற்றிய மிக விரிவான கல்வி ஆய்வு ஆகும். மலாயாவில் உள்ள

¹ The author is a lecturer in the Faculty of Education and Social Sciences, University of Selangor, Selangor param@unisel.edu.my

² The author is a freelance writer and currently working on the Sociology and Humanities in Malaysia hindujkh_87@yahoo.com).

அனைத்து இனத்தவர்களுக்கும் எதிராக கம்யூனிச வன்முறையை எழுதுவதில் அவர் கவனம் செலுத்திய போதிலும், அவரது ஆராய்ச்சி தமிழ் செய்தித்தாள்களைப் பயன்படுத்தவில்லை. எனவே, இந்த ஆய்வு இந்தியர்களுக்கு எதிரான கம்யூனிச வன்முறை பற்றிய தகவல்களின் முக்கிய ஆதாரமாக தமிழ் நேசன் செய்தித்தாள்களுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கும்.

கம்யூனிஸ்ட் மற்றும் அவசர வரலாறு பல உள்ளூர் மற்றும் வெளிநாட்டு அறிஞர்களால் ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும், மலாயாவில் கம்யூனிஸ்டுகள் மற்றும் அவசரநிலைகள் பற்றிய பெரும்பாலான எழுத்துக்கள் உத்திகள், தந்திரோபாயங்கள், மலாயா கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கிளர்ச்சிகள் மற்றும் மலாயாவில் கம்யூனிச நடவடிக்கைகளைத் தடுப்பதில் அரசாங்கம் எடுத்த நடவடிக்கைகள் குறித்து கவனம் செலுத்தியது. ஆனால் குறிப்பாக தமிழ் செய்தித்தாள்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்தியர்களுக்கு எதிரான கம்யூனிச வன்முறை குறித்து குறிப்பிட்ட, விரிவான ஆய்வு எதுவும் இல்லை.

சீனாவில் கம்யூனிஸ்டுகளுடன் கூட்டணி வைத்திருந்த Parti Kuomintang (KMT) கிளை மூலம் 1920 களின் முற்பகுதியில் இருந்து கம்யூனிஸ்ட் சித்தாந்தம் மலாயாவில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. 1924 வாக்கில், கம்யூனிச செல்வாக்கைப் பரப்புவதற்காக மலாயாவில் உள்ள ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் Parti Kuomintang (KMT) கிளைகளும் நிறுவப்பட்டன (Ho Hui Ling, 2004, p.2). பொதுவாக, மலாயாவில் சீனர்களிடையே கம்யூனிச சித்தாந்தத்தை பரப்புவதற்கான முயற்சிகள் 1921 மற்றும் 1922 க்கு இடையில் தொடங்கியது. இந்த போக்கு சீன குடியேறிகளுக்கும் KMT உறுப்பினர்களுக்கும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது (Khoo Kay Kim, 1971, p.89).

மலாயா கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆயுத எழுச்சியைத் தொடங்குவதற்கான முடிவு எப்போதுமே கம்யூனிச வெளி அழுத்தங்களுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

இருப்பினும், உண்மையில், தேவைப்பட்டால் வன்முறை மூலம் மலாய் மற்றும் சிங்கப்பூர் நிலங்களை கையகப்படுத்த (மகக) நீண்டகாலமாக முயன்று வருகிறது. இது இடம், நேரம் மற்றும் திறன் ஆகியவற்றைப் பொறுத்தது. இதனால், வெளிப்புற அழுத்தம் திடீர் கிளர்ச்சியை ஏற்படுத்தாது என்று கூறலாம், ஆனால் கிளர்ச்சியின் விதைகள் முன்பு விதைக்கப்பட்டன. தொழிலாளர் கவலை, அரசாங்க பிடிவாதம் மற்றும் தொழிலாளர் இயக்கத்தில் பங்கேற்க மககக்கு முழுமையான சுதந்திரத்தை வழங்க பிரிட்டிஷ் விரும்பாதது அரசியலமைப்பு ரீதியாக மகக ஆயுதப் போராட்டத்தின் பாதையைத் தேர்வு செய்ய கட்டாயப்படுத்தியது. இருப்பினும், வெளிநாட்டிலிருந்து வந்த கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்தின் அழுத்தம் மலாயாவில் கம்யூனிஸ்டுகள் தொடங்கிய ஆயுத எழுச்சியை விரைவுபடுத்தியது (Ho Hui Ling, 2004, pp.14-15).

மலாயா கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஜூன் 16, 1948 அன்று மலாயாவில் ஒரு ஆயுத எழுச்சியைத் தொடக்கியது, இதில் பெராக் சுங்கை சிபுட் ஆற்றின் அருகே மூன்று ஐரோப்பியர்கள் கம்யூனிஸ்டுகளால் கொல்லப்பட்டனர். இந்த சம்பவத்தைத் தொடர்ந்து, மக்களையும் நாட்டையும் காப்பாற்றுவதற்காக அரசாங்கம் சிலாங்கூர் உட்பட நாடு முழுவதும் அவசரகால சட்டங்களை அறிவித்தது. மலாயா மக்களுக்கு எதிரான கம்யூனிச வன்முறையை ஒழிப்பதற்கும், சொத்துக்களை அழிப்பதற்கும் அரசாங்கம் சட்டத்தைப் பயன்படுத்தியது. பல்வேறு கம்யூனிச வன்முறைகள் மற்றும் அரசாங்க நடவடிக்கைகள் பலரின் வாழ்க்கையை, வருமான ஆதாரங்கள், வேலைகள், வீட்டுவசதி, சொத்து ஆகியவற்றை இழக்க நேரிட்டது மற்றும் அவர்கள் சாதாரண வாழ்க்கையைத் தொடங்க வேண்டியிருந்தது. கம்யூனிச வன்முறை மற்றும் பிடிவாதமான அரசாங்க நடவடிக்கையின் விளைவாக சிலாங்கூர் மக்களும் அவதிப்பட்டனர்.

கொலை, கடத்தல், மிரட்டல், நாசவேலை, திருட்டு, கொள்ளை போன்ற பலவிதமான வன்முறைகளை கம்யூனிஸ்டுகள்

செய்ததாக தமிழ் நேசன் செய்தித்தாள் தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன. இந்த கம்யூனிச அட்டூழியங்கள் நாடு முழுவதும் குழப்பத்தை ஏற்படுத்தி, அரசாங்கத்தின் மீதான மக்களின் நம்பிக்கையை குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்துகின்றன.

இந்தியர்களுக்கு எதிரான கம்யூனிச வன்முறை

பல்வேறு வகையான வன்முறை மற்றும் கொடூரமான சம்பவங்கள் கம்யூனிஸ்டுகளால் செய்யப்பட்டன. கம்யூனிச நடவடிக்கை மக்களை கணிக்க முடியாத நிலையில் வைத்தது. தாக்குதல்கள், அட்டூழியங்கள், வன்முறை, அச்சுறுத்தல், நாசவேலை மற்றும் பல்வேறு கம்யூனிச செயல்கள் மலாயா மக்களுக்கு பெரும் மன உளைச்சல், கோபம், பயம், துன்பம் மற்றும் துயரத்தை ஏற்படுத்தின. கொலை மற்றும் துன்புறுத்தல் இங்கேயும் அங்கேயும் பரவலாக நிகழ்ந்தன. கம்யூனிச நடவடிக்கையால் மக்கள் தங்குமிடம் இழக்க நேரிட்டபோது மக்களின் கோபம் அதிகரித்தது. சண்டை மற்றும் துப்பாக்கிச் சூடு தீவிரமடைந்ததால் பயம் பரவியது. அடுத்து எந்தப் பகுதி இருக்கும் அல்லது யார் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பது யாருக்கும் தெரியாது.

வன்முறைத் தாக்குதல்களை நடத்திய மகக மீதும், மலாயாவின் நிலைமையைக் கட்டுப்படுத்த முடியாமல் போனதற்காகவும் கோபம் செலுத்தப்பட்டது. கம்யூனிஸ்டுகளுக்கு எதிரான அரசாங்கத்தின் பிரச்சாரத்திற்கு மக்கள் ஆதரவைக் காட்டினால், கம்யூனிஸ்டுகள் தங்களையும் தங்கள் குடும்ப உறுப்பினர்களையும் பழிவாங்குவார்கள். அவசர காலங்களில், 2,473 பொதுமக்கள் கம்யூனிஸ்டுகளால் கொல்லப்பட்டனர் மற்றும் 1,385 பேர் காயமடைந்தனர். இதற்கிடையில், 1,865 பேர் மற்றும் 2,560 பேர் காயமடைந்தனர் (Ho Hui Ling, 2004, pp.14-15) அவசர காலங்களில் மலாயாவில் சில இந்திய மற்றும் சீன கம்யூனிச பயங்கரவாதிகளைக் காட்டுகிறது.

படம் 1

சிலாங்கூரில் இந்திய மற்றும் சீன கம்யூனிச பயங்கரவாதிகள்.

மூலம்: Pamphlet No. 252: Reward for Batu Arang Gang, dalam Fail Jabatan penerangan Malaysia 1949, 990/49/252

கொலை

கம்யூனிச பயங்கரவாதத்தில், கொலை என்பது கம்யூனிச பயங்கரவாதிகளின் விருப்பமான செயலாகும். அனைத்து குடிமக்களும் இனத்தைப் பொருட்படுத்தாமல் குறிவைக்கப்பட்டார்கள். அதே நேரத்தில், இந்தியர்கள் கம்யூனிஸ்டுகளின் முக்கியமான இலக்காக இருந்தனர்.

மகக-வில் உள்ள இந்தியர்கள்

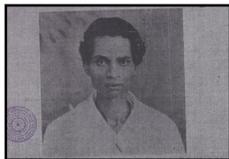
பொதுமக்கள் தவிர, மகக வில் சேர்ந்து கம்யூனிச பயங்கரவாதிகளாக செயல்பட்ட இந்தியர்களும் கம்யூனிச அட்டூழியங்களை அனுபவித்தனர். அவர்கள் அரசாங்கத்தின் ஆதரவாளர்களாக மாறும்போது அவர்கள் அச்சுறுத்தலாகக் கருதப்பட்டனர் ஏனெனில் இனி கம்யூனிஸ்டுகளுடன் ஒத்துழைக்க மாட்டார்கள். மகக வின் வன்முறை மற்றும் கம்யூனிசத்தின் உச்சத்தை சில ஆதாரங்களைக் கொண்டு காணலாம்.

அவசர காலத்தின் தொடக்கத்தில், ராமசாமி என்ற அவசர காலத்திற்கு முன்னர் மலாயாவில் இருந்த ஒரு இந்திய தொழிலாளர் மற்றும் தலைவர் ஜோகூரில் காட்டில் நுழைந்து கம்யூனிச சக்திகளுடன் ஒத்துழைத்தார். கம்யூனிச பயங்கரவாதிகள் ராமசாமியிடம் ஒத்துழைத்து தங்களுடன்

வாமுமாறு கேட்டுக்கொண்டனர். சில மாதங்களுக்குப் பிறகு, கம்யூனிஸ்டுகள் தொழிலாளர்களுக்கு நல்லதை விட அதிக தீங்கு செய்கிறார்கள் என்பதை ராமசாமி உணர்ந்தார். இதனால் ராமசாமி மகக நடவடிக்கைகளில் வருத்தத்துடன் ஈடுபட்டதோடு காட்டை விட்டு வெளியேறி இந்தியா திரும்ப விரும்பினார். இது பின்னர் ஜோகூரில் உள்ள கம்யூனிச பயங்கரவாதக் குழுவால் வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டு வரப்பட்டு, ராமசாமி கம்யூனிஸ்டுகளுக்கு உதவவும் ஒத்துழைக்கவும் மாட்டார் என்பதை அவர்கள் அறிந்ததால் ராமசாமியைக் கொல்ல முடிவு செய்தனர். அரசாங்க ஆதரவாளராக மாறிய ராமசாமியைப் பார்த்து அவர்கள் பயந்தனர். இதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், ராமசாமியுடன் காட்டில் வசிக்கும் அனைத்து கம்யூனிஸ்டுகளும் கம்யூனிஸ்டுகள் பற்றிய ரகசியங்களை ராமசாமி கசிய விட்டால் என்னாகும் என்பதுதான். மேலும் இது காட்டில் உள்ள கம்யூனிஸ்டுகளின் பாதுகாப்பை அச்சுறுத்தும். இதனால், கம்யூனிச பயங்கரவாதிகள் ராமசாமியைக் கொல்ல சதி செய்தனர். டிசம்பர் 1948 இல், ராமசாமி ஜோகூர் காட்டில் உள்ள மற்றொரு பகுதிக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டு கம்யூனிச பயங்கரவாதிகளால் மோசமாக சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். ஒரு கம்யூனிச பயங்கரவாதியின் வெற்றிக்காக கடுமையாக உழைத்த ஒரு இந்திய தொழிலாளி மிகவும் கொடூரமாக கொல்லப்பட்டார் என்பது தெளிவாகிறது. இந்த சம்பவம் யாருக்கும் எப்போதும் மறக்க முடியாதது (Tamil Leaflets, dalam Fail Jabatan Penerangan Pulau Pinang, INF. P 65/53).

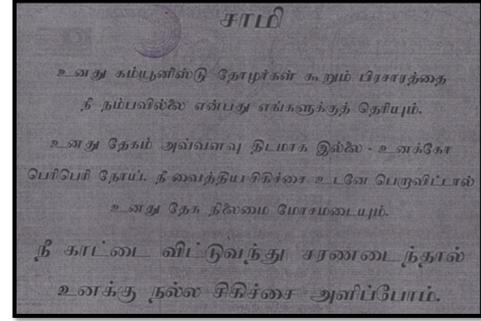
படம் 2

ராமசாமி 1948 இல் ஜோகூரில் கம்யூனிஸ்டுகளுடன் காட்டுக்குள் நுழைந்தார்.

சிற்பெரு 1

ராமசாமிக்கு எதிராக தமிழ் மொழி துண்டுப்பிரசுரம் வெளியிடப்பட்டது, இது ராமசாமியை காட்டை விட்டு வெளியேறி அரசாங்கத்திடம் சரணடையும்படி கெஞ்சியதுடன், அந்த நேரத்தில் கம்யூனிஸ்டுகளால் கடுமையாக பாதிக்கப்பட்ட ராமசாமிக்கு நல்ல சிகிச்சை அளித்தது.

மூலம்: Tamil Leaflets, dalam Fail Jabatan Penerangan Pulau Pinang, INF. P 65/53.

உண்மையில், இந்தியர்கள் கம்யூனிச பயங்கரவாதிகளை ஆதரிக்கவில்லை. கம்யூனிஸ்டுகளை ஆதரித்த அல்லது ஆதரித்த இந்தியர்கள் கூட இருந்திருந்தால், அது கம்யூனிஸ்டுகள் மீதான பயம் மற்றும் கவலையின் விளைவாகும். இது சரணடைய மறுத்ததன் மூலம் இந்தியர்களை கம்யூனிச சக்திகளால் மிதிக்க வழிவகுத்தது.

ராமசாமியைப் போலவே, கம்யூனிஸ்டுகளுடன் காடுகளுக்குள் நுழைந்து உதவிய பல இந்தியர்களும் கொல்லப்பட்டனர். உதாரணமாக, இரணியன் அல்லது மோஜஸ் அல்லது எஸ்.தர்மராஜ் மற்றும் கோபால் அல்லது லெனின் அல்லது ஏ. வி. ராஜகோபால் ஆகியோர் கம்யூனிஸ்டுகளால் காட்டுக்குள் செல்லுமாறு அச்சுறுத்தப்பட்டனர். அவர்களும் கம்யூனிச வழியைப் பின்பற்றி ஒத்துழைத்தவர்கள். இறுதியாக, ராஜகோபால் ஜூன் 19, 1951 இல் கொல்லப்பட்டார், இரணியன் டிசம்பர் 8, 1952 இல் பாதுகாப்புப் படையினரால் கொல்லப்பட்டார் (Tamil Leaflets, dalam Fail Jabatan Penerangan Pulau Pinang, INF. P 65/53).

படம் 3

படம் ஒன்று இரணியன், இரண்டாவது படம் ராஜகோபால்.

மூலம்: Tamil Leaflets, dalam Fail Jabatan Penerangan Pulau Pinang, INF. P 65/53.

மகக வில் சேர இரணியன் மற்றும் ராஜகோபால் மற்றும் செல்வாக்கு பெற்ற சில இந்தியர்களும் இருந்தனர். அவர்களில் பத்தாங் காளியை, சிலாங்கூரைச் சேர்ந்த மனோகரன், ட்ரோலக், பேராக்கிலிருந்து கண்ணன், முனியாண்டி மற்றும் சுப்ரமணியம் செமென்ஜே சிலாங்கூர், செப்பாங்கிலிருந்து முனியாண்டி மற்றும் ஸ்லிம்நதி பேராவிருந்து காந்தா முத்து, மற்றும் பலர் இருந்தனர். அவர்கள் இரணியன் மற்றும் ராஜகோபால் கால்தடங்களை பின்பற்றி இறுதியில் காட்டுக்குள் நுழைந்து கம்யூனிஸ்டுகளுக்கு ஆதரவளித்தனர். இருப்பினும், கம்யூனிச அட்டூழியங்களை அவர்கள் உணர்ந்த பிறகு, அவர்கள் பின்வாங்கி காட்டை விட்டு வெளியேறி தங்களை அரசாங்கத்திடம் ஒப்படைத்துக் கொண்டனர் (Tamil Leaflets, dalam Fail Jabatan Penerangan Pulau Pinang, INF. P 65/53).

பொது மக்கள்

சீன மக்களைத் தவிர, இந்தியர்கள் எப்போதும் கம்யூனிசத்தின் இலக்காக இருந்தனர். கம்யூனிஸ்டுகள் அரசாங்கத்தின் மீது அவநம்பிக்கையை உருவாக்க இந்தியர்களிடையே குழப்பத்தை ஏற்படுத்த முயற்சித்தனர். கம்யூனிசத்தின் மிகவும்

வெறுக்கத்தக்க செயல்களில் ஒன்று கொலை. ஒரு சம்பவம், குறிப்பாக ஒரு கொலை குறித்து விரிவான அறிக்கையை தமிழ் நேசன் தருகிறது.

செப்டம்பர் 12, 1948 அன்று, தமிழ் நேசன் செப்டம்பர் 9 அன்று ஒரு அறிக்கையை வெளியிட்டது. அதில் அத்து கேவ் குகைகளுக்கும் சிலாங்கூரின் சுங்கை துவாவுக்கும் இடையில் அமைந்துள்ள ஒரு தோட்டத்தில் இரண்டு கம்யூனிஸ்டுகளால் ஒரு ரப்பர் மரம் சீவும் தொழிலாளி கொல்லப்பட்டார் என்பதாகும் (Tamil Nesan, 12 September 1948, p.3). இதற்கிடையில், மற்றொரு அறிக்கையில், தமிழ் நேசன், நவம்பர் 3, 1948, சிலாங்கூரின் ராவாங்கிற்கு அருகிலுள்ள கந்தோங் ஆற்றில் 1948 நவம்பர் 2 ஆம் தேதி நிகழ்ந்த ஒரு சம்பவத்தை அறிவித்தது. அதில் ஒரு டிரக்கை மதியம் 2 மணியளவில் வோங் தியாம் சீவ் (19 வயது) மற்றும் எஸ்.கந்தபிள்ளை எனும் நடத்துனர், சீன மற்றும் இந்திய தொழிலாளர்களை ஏற்றி வந்துக் கொண்டிருந்தனர். அப்போது கைத்துப்பாக்கிகள், துப்பாக்கிகள் மற்றும் ரிவால்வர்களுடன் ஆயுதம் ஏந்திய 12 கம்யூனிஸ்டுகள் அந்த டிரக்கை தாக்கினர். இந்த சம்பவத்தில், ஒரு சீன மனிதர் மற்றும் அவரது நடத்துனர் ஒரு கயிற்றில் கட்டப்பட்டு கம்யூனிச குழுவினரால் கடத்தப்பட்டு கொல்லப்பட்டனர் (Tamil Nesan, 3 September 1948, p.4 & Report On The State Crime In Selangor, Fail SUK 1948 & SUK. Sel., 1946-1948, R.C.Sel. 44/1948, Monthly Report On The State Crime In Selangor, 1948, Rawang Report 497-98-99/48). தமிழ் நேசன், டிசம்பர் 21, 1948 அறிக்கையின்படி, டிசம்பர் 16 அன்று பிற்பகல் 3.30 மணியளவில், சிலாங்கூரின் கிள்ளாங்கிற்கு அருகிலுள்ள குவாந்தான் கிராமத் தோட்டத்தில் ஒரு இந்தியத் தொழிலாளியை கம்யூனிஸ்டுகள் ஒருக் குழுவாக வந்து அடித்து சித்திரவதை செய்தனர் (Tamil Nesan, 1 Januari 1949, p.4).

1949இல் சிலாங்கூர் மக்களுக்கு எதிராக கம்யூனிச வன்முறைகள் தொடர்ந்தன. தமிழ் நேசனின் கூற்றுப்படி, ஜனவரி 1, 1949 அன்று, கம்யூனிஸ்டுகள் ஒரு குழு இரவு 10.30

மணியளவில் சிலாங்கூரில் உள்ள காஜாங்கில் உள்ள புக்கிட் துங்கு தோட்டத்திலுள்ள இரண்டு சிறிய வீடுகளைத் தவிர மற்ற அனைத்தையும் அழித்து எரித்தனர். பின் ஒரு கிராணியை அவரது வீட்டில் கட்டிப்போட்டு தீ வைத்துக் கொன்றனர். பின்னர் போலிசார் அந்த பகுதியில் ரோந்து சென்று அங்கு ஒரு மனித எலும்பைக் கண்டுபிடித்தனர் (ஐ.அமில் ழிஎஸந், 1 யி.அநு.அரி 1949, ப்.4).

மார்ச் 14, 1949 அன்று, தமிழ் நேசன், “ஒரு காண்ட்ரெக்டரின் கொலை” என்ற தலைப்பில், 10 கம்யூனிஸ்டுகள் ஒரு தோட்டத்திலிருந்து காண்ட்ரெக்டர் ஒருவர் ஓட்டி வந்த லாரியை தடுத்து வைத்தனர். அனைத்து தொழிலாளர்களையும் லாரியில் இருந்து இறக்கி, காண்ட்ரெக்டரை சுட்டுக் கொல்லுமாறு அவர்கள் உத்தரவிட்டனர். இந்த சம்பவம் மார்ச் 12 ம் தேதி மதியம் 1 மணியளவில் சிலாங்கூரின் கஜாங் செர்டாங்கிற்கு இடையில் ஜலான் ஹித்தாமில் நடந்தது (Tamil Nesan, 14 Mac 1949, p.3). தமிழ் நேசன், மார்ச் 19, 1949, “சிலாங்கூரில் கொலை” என்ற தலைப்பில், மார்ச் 18 அன்று, 3 கிள்ளான் தோட்டத்தில், பாத்து 31, பந்திங் சாலை, கோலா லங்காட், சிலாங்கூரில் கம்யூனிஸ்டுகள் ஒரு இந்திய ரப்பர் தொழிலாளர் கம்யூனிஸ்டுகளுக்கு உதவவில்லை என்றதால் சுட்டுக் கொன்றனர். இரண்டு சீன மற்றும் ஆயுதம் ஏந்திய ஓர் இந்தியரும் சேர்ந்து அந்த தொழிலாளியை கைத்தட்டி அழைத்து பின் அவரின் இரு கைகளையும் கட்டி படுகொலை செய்தனர். கம்யூனிஸ்டுகள் விட்டுச்சென்ற தமிழ் மொழி கம்யூனிஸ்ட் துண்டுப்பிரசுரத்தில் இருந்து, கொலைக்கான நோக்கம் கம்யூனிஸ்டுகளுடன் ஒத்துழைக்கவில்லை என்பது கண்டறியப்பட்டது. அதே நாளில், சி லியங் தோட்டம், காஞ்சிங், சிலாங்கூரில் 3 இந்திய ரப்பர் தோட்ட தொழிலாளர்களை கம்யூனிஸ்டுகள் கொன்றனர். கம்யூனிஸ்டுகளுடன் ஒத்துழைக்க மறுத்ததற்காக இவர்கள் கொல்லப்பட்டனர்.

தமிழ் நேசன், ஜூலை 4, 1950, ஜூலை 2 ம் தேதி சிலாங்கூரில் ஒரு இந்தியர்

பயங்கரவாதியால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார் என்று தெரிவிக்கிறது (Tamil Nesan, 4 Julai 1950, p.4 & Tamil Murasu, 5 Julai 1950, p.5). Indian Daily Mail., ஆகஸ்ட் 15, 1950, சிலாங்கூரில் ஒரு இந்திய காண்ட்ரெக்டர் கம்யூனிஸ்டுகள் குழுவின்ரால் கொல்லப்பட்டார் மற்றும் ஒரு எஸ்டேட் டிரக்கை எரித்தபோது 3 சிறப்பு உளவாளிகளை காயப்படுத்தினார் என்று தெரிவிக்கிறது (Indian Daily Mail, 15 August 1950, p.1 & Tamil Murasu, 15 Ogos 1950, p.6). இந்த செய்தித்தாள், ஆகஸ்ட் 19, 1950, சிலாங்கூரில் ஒரு இந்தியர் கம்யூனிஸ்டுகள் குழுவால் ஆகஸ்ட் 18 அன்று இரு கைகளும் கட்டப்பட்டு கொல்லப்பட்டதாக தெரிவிக்கிறது (Indian Daily Mail, 19 August 1950, p.1 & Tamil Murasu, 19 Ogos 1950, p.6). இந்த செய்தித்தாள், செப்டம்பர் 8, 1950, கம்யூனிஸ்டுகள் கொண்ட ஒரு குழு செப்டம்பர் 6 ஆம் தேதி சிலாங்கூரில் ஒரு இந்திய தொழிலாளியைக் கொன்றதுடன், ரப்பர் புகை இல்லத்திற்கும் தீ வைத்தது (Tamil Nesan, 8 September 1950, p.3). தமிழ் நேசன், அக்டோபர் 10, 1950, “இந்திய கிராணி கொலை” என்ற தலைப்பில், கம்யூனிஸ்டுகள் அடங்கிய ஒரு குழு ஒரு இந்திய கிராணி மற்றும் பல சீனர்கள் ஏறி வந்த காரை நிறுத்தி அக்டோபர் 7 ஆம் தேதி சிலாங்கூரில் தடுத்து வைத்து பின்னர் அவரை மட்டும் கொன்றது (Tamil Nesan, 10 Oktober 1950, p.4).

தமிழ் நேசனின் கூற்றுப்படி, மார்ச் 14, 1951, பெராங் பெசார், செலாங்கூரைச் சேர்ந்த லிங்கம் என்பவரை கம்யூனிஸ்டுகள் மார்ச் 13 அன்று தஞ்சோங் மாலிம் அருகே கொன்றனர் (Tamil Nesan, 14 Mac 1951, p.4). தமிழ் நேசன், ஏப்ரல் 4, 1951, ராவாங் எஸ்டேட் காண்ட்ரெக்டர் ஏப்ரல் 3 ஆம் தேதி மற்றொரு தோட்டத்திற்குச் செல்லும் வழியில் சுத்தியலால் தாக்கப்பட்டார். கம்யூனிஸ்ட் பயங்கரவாதிகள் அவர் சவாரி செய்த ஒரு டாக்ஸியைத் தடுத்து வைத்து கொலை செய்தனர் (Tamil Nesan, 4 April 1951, p.4). தமிழ் நேசனின் கூற்றுப்படி, ஏப்ரல் 12, 1951 அன்று, ஒரு ஐரோப்பிய, ஒரு சிறப்பு உளவாளி மற்றும் ஒரு இந்தியர் கம்யூனிஸ்டுகள் குழுவால் ஏப்ரல் 11 அன்று

கிள்ளாளில் கொல்லப்பட்டனர், மேலும் அங்கிருந்த இரண்டு இந்தியர்களும் அந்தக் குழுவால் கடத்தப்பட்டனர் (*Tamil Nesan*, 12 April 1951, p.4). தமிழ் நேசன், நவம்பர் 21, 1951, சிலாங்கூரின் காஜாங்கில் நவம்பர் 19 அன்று காணாமல் போன ரப்பர் தொழிலாளி சடலத்தை போலீசார் கண்டுபிடித்ததாக தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது (*Tamil Nesan*, 21 November 1951, p.4 & Monthly Reports of Labour Conditions In Selangor 1951, p.1, dalam Fail Jabatan Buruh Selangor 1945-1962, No.10/51).

1952 ஆம் ஆண்டில் கம்யூனிஸ்டுகள் இன்னும் மக்களைத் தாக்கி அச்சுறுத்தினார்கள். தமிழ் நேசன், பிப்ரவரி 22, 1952, “ஒரு ரப்பர் மரம் சீவும் தொழிலாளி கொல்லப்பட்டார்” என்ற தலைப்பில், தஞ்சோங் மாலிம் அருகே ஒரு பகுதியில் கம்யூனிஸ்டுகள் குழுவினரால் ரப்பர் மரம் சீவும் தொழிலாளி ஒருவர் கொல்லப்பட்டதாகக் அறிய முடிகின்றது (*Tamil Nesan*, 22 Februari 1952, p.4). தமிழ் நேசன், ஆகஸ்ட் 27, 1952, “காண்ட்ரெக்டர் கொலை: சிலாங்கூரில் கம்யூனிஸ்ட் அச்சுறுத்தல்கள்” என்ற தலைப்பில், ஆகஸ்ட் 25 அன்று மற்றொரு சம்பவத்தை அறிவித்தார், இதில் சிலாங்கூரின் பழைய நதி தோட்டத்திலுள்ள நெல்சன் என்ற இந்திய காண்ட்ரெக்டர் ஒரு கம்யூனிச பயங்கரவாதியால் கொல்லப்பட்டார் (*Tamil Nesan*, 27 Ogos 1952, p.4).

தமிழ் நேசன், நவம்பர் 8, 1952, “இரண்டு கம்யூனிச பயங்கரவாதிகள் ஒரு இந்தியத் தொழிலாளியைக் கொன்றனர்” என்ற தலைப்பில், நவம்பர் 7 ஆம் தேதி காஜாங்கில் உள்ள செமஞே எஸ்டேட்டில் இரண்டு கம்யூனிஸ்டுகளால் ஒரு ரப்பர் தொழிலாளி வெட்டப்பட்டதாகக் கூறுகின்றது. ஒரு மணி நேரத்திற்குப் பிறகு, அவர்கள் ஒரு ஐரோப்பியருக்குச் சொந்தமான சிலாங்கூரில் உள்ள சாரிங்கிட் தோட்டத்துக்குள் நுழைந்து ஒரு ரப்பர் புகை வீடு மற்றும் அங்குள்ள நான்கு தொழிலாளர் வீடுகளையும் எரித்தனர். காஜாங் பகுதியில் ரோந்து செல்லும் போது கம்யூனிஸ்டுகளான கு கிம் தியோவ் மற்றும் யோங் ஹியோங் இருவரும் போலீஸ் படைகளால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டனர் (*Tamil Nesan*, 8 November 1952, p.4).

1956 மற்றும் 1957 ஆம் ஆண்டுகளில், சிலாங்கூரில் கம்யூனிச வன்முறை பரவலாக இருந்தது, ஆனால் முந்தைய ஆண்டுகளுடன் ஒப்பிடும்போது குறைந்துக் காணப்பட்டது. தமிழ் நேசன், செப்டம்பர் 5, 1956, சிலாங்கூரின் பந்திங் அருகே ஒரு ரப்பர் தோட்டத்தில் செப்டம்பர் 2 ஆம் தேதி ஒரு இந்தியரின் (63 வயது) சடலம் பொலிஸாரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. ஆகஸ்ட் 10 ஆம் தேதி இரவு 8 மணியளவில் அவர் பந்திங்கில் உள்ள தனது வீட்டிற்குத் திரும்பியபோது காணாமல் போனார், எப்போதும் 600 டாலர் மதிப்புள்ள நகைகளை அணிந்திருப்பார் என்று நம்பப்படுகிறது (*Tamil Nesan*, 5 September 1956, p.6).

தமிழ் நேசன், செப்டம்பர் 10, 1959, “செந்துலில் ஒரு இந்தியப் பெண்ணின் கொலை (35 வயது)” என்ற தலைப்பில், கம்யூனிஸ்டுகள் ஒரு குழு செப்டம்பர் 9 ஆம் தேதி காலை 7 மணிக்கு செந்துலில் ஒரு ரயில் நிலையத்திற்குள் நுழைந்து கர்ப்பிணி பெண் கருப்பாயைக் கொன்றதாகக் கூறப்படுகிறது. அப்போது வீட்டில் 3 வயது குழந்தை மட்டுமே இருந்தது (*Tamil Nesan*, 10 September 1959, p.3). இந்த செய்தித்தாள், அக்டோபர் 26, 1959, “ஒரு தாயின் மற்றும் அவரது மகனின் (20 வயது) சடலம் ஒரு வீட்டில் கண்டெடுக்கப்பட்டது” என்ற தலைப்பில், அக்டோபர் 24 அன்று கிளாங்கிலிருந்து 40 மைல் தொலைவில் உள்ள கம்போங் பாருவில் ஒரு தாய், மரியாயி (38) மற்றும் அவரது மூத்த மகன் முனியாண்டி (20) ஆகியோர் கம்யூனிஸ்டுகளால் கொல்லப்பட்டனர். இந்தக் குழு அதிகாலையில் வீட்டிற்குள் நுழைந்து மரியாயியின் கழுத்தை வெட்டியது, அதே நேரத்தில் முனியாண்டி கழுத்தில் ஒரு சுயிற்றைக் கட்டி, அவரது சுவாசம் நிறுத்தப்படும் வரை வன்முறையில் இழுத்து கொன்றனர். ஒரு ரப்பர் தோட்டத்தின் உதவி மேலாளர் அவர்கள் வேலைக்கு வராத காரணத்தைத் அறிய அவர்களின் வீட்டிற்கு சென்றபோது எந்தக் குரலும் கேட்காததால், அவருடன் வந்த உதவியாளர் வீட்டுக் கதவைத் திறந்து தள்ளி இரண்டு உடல்களையும் பார்த்தார் (*Tamil Nesan*, 26 Oktober 1959, p.3. & *Tamil Murasu*, 27 Oktober 1959, p.2).

தாக்குதல்கள் மற்றும் அச்சுறுத்தல்கள்

இந்தியர்களும் கம்யூனிச தாக்குதல்கள் மற்றும் அச்சுறுத்தல்களில் இருந்து தப்பவில்லை. The Malay Mail படி, அக்டோபர் 15, 1949 அன்று, கோலாலம்பூரின் ஜலான் கிள்ளானின், 3 வது மைல் தொலைவில் சைக்கிளில் வந்த ஒரு இந்தியரை ஒரு பயங்கரவாதி அக்டோபர் 13 ஆம் தேதி கைது செய்து அவரிடம் பணம் கோரினார். தன்னிடம் பணம் இல்லை என்பது தெரிந்ததும், பயங்கரவாதி அவரது அடையாள அட்டையைக் கேட்டு அதை உடைத்தார் (The Malay Mail, 15 October 1949, p.5). Indian Daily Mail, ஏப்ரல் 4, 1950, ஏப்ரல் 2 ஆம் தேதி, பிற்பகல் 1 மணியளவில், 7லு கல், ஹார்பெண்டன் எஸ்டேட், கிள்ளான், சிலாங்கூரில் வேலை செய்யும் ஒரு இந்திய ரப்பர் தொழிலாளி (14 வயது), அப்பகுதியில் 3 கம்யூனிச பயங்கரவாதிகளால் தடுத்து வைத்து தோட்டத்திற்கு அழைத்துச் சென்றதாக அங்கு, 3 பயங்கரவாதிகளுடன் 2 பயங்கரவாதிகள் இணைந்தனர். பின்னர் அவர்கள் அவரின் அடையாள அட்டையையும் அதிலிருந்து \$ 1 ஐயும் பறிமுதல் செய்தனர் (Indian Daily Mail, 4 April 1950, p.4). ஜூலை 29, 1951 அன்று, மாலை 6.30 மணியளவில், பிரிக்பீல்ஸ்ட்டில் ரத்னசிங்கம் தனது நண்பர் ராஜூவுடன் பந்து விளையாடும்போது ஆறு கம்யூனிச பயங்கரவாதிகளால் தாக்கப்பட்டார். இரும்புக் கம்பியால் தாக்கப்பட்டு பின் மருத்துவமனையில் இறந்தார் (Federation of Malaya Police Monthly C.I.D. Survey of Crime For July 1951, p. 39, dalam C.O.717/200/52849/22, Law and Order, Malaya Monthly Survey of Crime 1951). மற்றொரு சம்பவத்தில், செவிகா, செப்டம்பர் 5, 1952, சிலாங்கூரின் கிள்ளான் அருகே ஒரு தோட்டத் தொழிலாளியை 2 கம்யூனிச பயங்கரவாதிகள் செப்டம்பர் 4 அன்று தாக்கி காயத்திற்கு உள்ளாக்கியதாக அறிவித்தது (Sevika, 5 September 1952, p.1).

தமிழ் நேசன், ஜூலை 6, 1955, “கிள்ளானுக்கு அருகிலுள்ள ஒரு தோட்டத்தில் கம்யூனிஸ்ட் வன்முறை” என்ற தலைப்பில், 3 கம்யூனிச பயங்கரவாதிகள் ஜூலை 5 ஆம் தேதி சிலாங்கூரின் கிள்ளானிலிருந்து 6 மைல்

தொலைவில் உள்ள வடக்கு ஆம்பர் தோட்டத்திற்குள் நுழைந்ததாக தெரிவித்தது. முத்து என்ற ரப்பர் தொழிலாளியை அவர்கள் தலையின் பின்புறத்தில் துப்பாக்கியால் தாக்கினர். அவரது குரலைக் கேட்டு முத்துவின் நண்பர்கள் அந்த இடத்தை அணுகினர். முத்துவின் நண்பர்கள் நடராஜா, மாரிமுத்து, முனியாண்டி மற்றும் மற்றொருவரை கம்யூனிச குழுவினர் விசாரித்தனர். அவர்கள், “எஸ்டேட் மேலாளர் உங்கள் அனைவரையும் அடித்தாரா? அல்லது துஷ்பிரயோகம் செய்தாரா” எனக் கேள்வி கேட்டு, பின் “இல்லை” என தொழிலாளர்களிடமிருந்து பதில் கிடைத்ததும் அங்கிருந்து அகன்றனர். முத்து பலத்த காயம் அடைந்ததால் அவரின் நண்பர்கள் முத்துவை அருகிலுள்ள மருத்துவமனைக்கு அழைத்துச் சென்றனர் (Tamil Nesan, 6 Julai 1955, p.5).

சிற்றேடு 2

அவசர செய்திமடல் 246 கம்யூனிச பயங்கரவாதிகள் விரும்பும் நடவடிக்கைகளில் ஒன்றைக் காட்டுகிறது தொழிலாளர்களை அச்சுறுத்துவதும், பணத்தை சூறையாடுவதும்.

மூலம்: Pamphlet No.246, dalam Fail Pejabat Penerangan Malaysia 1949, No.990/49/246.

தமிழ் நேசன், ஜனவரி 26, 1956, “வெல்ட் சாலையில் துணிச்சலான சூடு” என்ற தலைப்பில், போலீஸ் அதிகாரி, சுப்பையா ஜனவரி 25, இரவு 11.55 மணிக்கு, கோலாலம்பூரின் வெல்ட் சாலையில், காலை ஓட்டிச் சென்றுக் கொண்டிருந்தார். அப்போது சாலையின் ஓரத்தில் நிறுத்தப்பட்ட காரைக் கண்ட அவர் தன் காலை நிறுத்தினார். அவர்

காரை அணுகி காரில் இருந்த 4 பேரை கீழே இறங்குமாறு கட்டளையிட்டார், ஆனால் 3 பேர் மட்டுமே இறங்கினர். நான்காவது நபர் பின்னர் கீழே சென்று அவரை 5/6 முறை சுட்டுக் கொண்டார். அப்போது, சுப்பையா அப்பாதையில் சென்றுக் கொண்டிருந்த ஒரு சீனரை (சுமார் 20 வயது) உதவிக்கு அழைத்தார். ஆனால் அச்சீனரும் மார்பில் இரண்டு முறை கம்யூனிஸ்ட்டால் சுடப்பட்டு இறந்தார் (Tamil Nesan, 26 Januari 1956, p.5).

படம் 4

கோலாலம்பூரின் ஜலான் வெல்ட் மீது நடந்த ஒரு சம்பவத்தில் இன்ஸ்பெக்டர் சுப்பையாவுக்கு உதவி செய்யும் போது கம்யூனிஸ்ட்டால் பாதிக்கப்பட்ட சீனர்.

மூலம்: Tamil Nesan, 26 Januari 1956, hlm. 4.

தமிழ் நேசன், பிப்ரவரி 14, 1957, “உதவி எஸ்டேட் மேலாளரின் வீட்டில் தீ” என்ற தலைப்பில், கம்யூனிஸ்டுகள் குழு பிப்ரவரி 13 அன்று கிள்ளானில் உள்ள பிரவுன் எஸ்டேட்டில் உதவி மேலாளர் வி.பழனியாண்டி (36) என்பவரின் வீட்டிற்கு தீ வைத்ததாகக் கூறுகின்றது. பின் தலை, வயிறு மற்றும் மார்பு பகுதியில் கத்தியால் அவரை வெட்டினர். அவருக்கு உதவ மனைவி மற்றும் 3 குழந்தைகள் அவரை அணுகியபோது, கம்யூனிஸ்டுகள் அவர்களையும் கத்தியால் வெட்ட முற்பட்டனர். இந்த தீ விபத்தில் \$15000 இழப்பு ஏற்பட்டது மற்றும் கிட்டத்தட்ட முழு வீடும் அழிக்கப்பட்டது மற்றும் வீட்டிலுள்ள அனைவரும் பின் கதவு வழியாக பாதுகாப்பாக வெளியேறினர் (Tamil Nesan, 14 Februari 1957, p.3. & Sevika, 14 Februari 1957, p.1). செவிகாவின் கூற்றுப்படி, ஆகஸ்ட் 3, 1957 அன்று, 6 மலாய்

கம்யூனிஸ்டுகள் சிலாங்கூரின் கெபோங்கில் ஒரு பேருந்தை தடுத்து வைத்து, பஸ் டிரைவர் வி. பிச்சையை உடைந்த பாட்டிலால் ஆகஸ்ட் 2 அன்று தாக்கினர் (Sevika, 3 Ogos 1957, p.1).

அட்டுழியங்கள்

மலாயா ரப்பர் தோட்டங்கள் மற்றும் ஈயச் சுரங்கங்களில் அவசரநிலை அறிவிக்கப்பட்டதிலிருந்து பெரும்பாலும் கம்யூனிச போராளிகளால் அட்டுழியங்கள் ஏற்பட்டன. சிலாங்கூர் 1949, தொழிலாளர் நிலை, வேலைநிறுத்தங்கள் மற்றும் தகராறுகளின் மாதாந்திர அறிக்கைகளின்படி, கம்யூனிச பயங்கரவாதிகள் புக்கிட் பாடோங் எஸ்டேட், பாடாங் பெர்ஜுண்டாய், சிலாங்கூர் மீது தாக்குதல் நடத்தியது மற்றும் ஜனவரி 9, 1949 அன்று 2 ஸ்டோர் ஹவுஸ், வாகன நிறுத்துமிடங்கள் மற்றும் ஒரு புகை வீடு ஆகியவற்றை அழித்தனர். பத்திரிகை அறிக்கைகளின்படி பிப்ரவரி 23, 1949 அன்று, 12 கம்யூனிஸ்டுகள் பிப்ரவரி 20 அன்று பூச்சோங்கிலிருந்து 11 மைல் தொலைவில் உள்ள ஆல்பர்த்தோன் தோட்டத்திற்குள் நுழைந்து 2 ரப்பர் புகை வீடுகளை, ஒரு கடை, தோட்டத்திலுள்ள 5 தொழிலாளர்கள் வீடுகள் மற்றும் வாகனம் நிறுத்துமிடத்திற்கு தீ வைத்தனர். எருமையையும் கொன்றார்கள். சேதம், \$40,000 என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தமிழ் நேசன், ஜூலை 4, 1949, கம்யூனிச பயங்கரவாதிகள் ஒரு குழு பாடாங் பெர்ஜுண்டாய், சிலாங்கூர், கலிடோர்னியா எஸ்டேட், புக்கிட் பாடோங் எஸ்டேட் மற்றும் குண்டாங் எஸ்டேட் ஆகிய 3 தோட்டங்களைத் தாக்கி அழிக்க முயன்றதாக தெரிவிக்கிறது. ஜூலை 1 ம் தேதி இந்த குழு கலிடோர்னியா மற்றும் புக்கிட் பாடோங் தோட்டங்களைத் தாக்கியது, ஆனால் ஒரு சிறப்பு உளவுப் படை அவர்களை வெளியேற்றி வெற்றி கண்டது. பின்னர் ஜூலை 3 ஆம் தேதி, அவர்கள் குண்டாங் தோட்டத்தின் மீது தாக்குதல் செய்து அங்குள்ள விளக்குகளை அழித்தனர் (Tamil Nesan, 7 Julai 1949, p.3).

The Straits Times படி, பிப்ரவரி 10, 1950 அன்று, சிலாங்கூரின் கோலா குபுவின் உலு காலிடோனியன் தோட்டத்தில்

பயங்கரவாதிகள் பிப்ரவரி 9 அன்று ஒரு டிரக்கை தடுத்து நிறுத்தி, டிரக்கின் டிரைவர் மற்றும் உதவியாளரைக் கொன்றனர் (*The Straits Times*, 10 February 1950, p.5. & *The Malay Mail*, 10 February 1950, p.5). தமிழ் நேசன் அறிக்கையின்படி, 1950 களில், கம்யூனிஸ்டுகள் சிலாங்கூரில் இந்தியர்களுக்கு எதிரான வன்முறையைத் தொடர்ந்தனர். தமிழ் நேசன், ஏப்ரல் 17, 1950, கம்யூனிஸ்டுகள் ஒரு குழு நீர்வீழ்ச்சி தோட்டத்தின் மீது படையெடுத்து ஏப்ரல் 16 அன்று அனைத்து குடியிருப்பு மக்களின் அடையாள அட்டைகளையும் கைப்பற்றியது. பின்னர் அவர்கள் அங்கு ஒரு பம்பு ஸ்டேஷனையும் ஒரு குடிசையையும் எரித்தனர் (ஜிஅமில் ழிஎஸந், 17 சிப்ரில் 1950, ப்.4 - ஜிஅமில் விஉரஸு, 17 விஎஇ 1950, ப்.6).

படம் 5

கம்யூனிஸ்ட் பயங்கரவாதிகள் பெரும்பாலும் ரப்பர் மரங்கள், ரப்பர் புகை வீடுகள், எஸ்டேட் தொழிலாளர்களின் வீடுகளை மற்றும் மலாயாவில் உள்ள தோட்டங்களை அழிக்கின்றனர் அவசர காலங்களில் அழித்த காட்சி.

மூலம்: Janaobakari, 24 September 1951, p.4.

தமிழ் நேசன், மே 9, 1951, “சிலாங்கூரில் கம்யூனிஸ்ட் அட்டுழியங்கள் : குடியிருப்பாளர்கள் தொடர்ந்து அச்சுறுத்தப்படுகிறார்கள்” என்ற தலைப்பில், கம்யூனிச பயங்கரவாதிகள் சிலாங்கூர், ராவாங்கில் உள்ள ஒரு தோட்டத்திற்குள் நுழைந்து குடியிருப்பாளர்களிடமிருந்து அனைத்து சொத்துக்களையும் பறிமுதல் செய்ததாகவும், 2 ரப்பர் புகை வீடுகளை எரித்ததாகவும் தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன.

மே 8 அன்று ஒரு ரப்பர் கடை மற்றும் ஒரு ஜெனரேட்டரையும் எரித்தனர் (*Tamil Nesan*, 9 Mei 1951, hlm. 4). தமிழ் நேசன், ஜனவரி 3, 1953, “கம்யூனிஸ்டுகள் 3 கடைகளுக்கு தீ வைத்தனர்” என்ற தலைப்பில், ஜனவரி 2 ஆம் தேதி, கம்யூனிஸ்டுகள் அடங்கிய ஒரு குழு சிட்னி எஸ்டேட், காஜாங், சிலாங்கூரில் உள்ள 3 கடைகளுக்கு தீ வைத்தது என்று கூறுகிறது (*Tamil Nesan*, 3 Januari 1953, p.4 & *Sevika*, 3 Januari 1953, p.1). மேலும் இந்த செய்தித்தாள், ஏப்ரல் 4, 1959, கோலாலம்பூரில் உள்ள எப்பிங்ஹாம் தோட்டத்திலுள்ள ரப்பர் புகை வீட்டிற்கு கம்யூனிஸ்டுகள் குழு ஏப்ரல் 3 அன்று தீ வைத்ததாகக் கூறியது. இந்த தீக்காயத்திற்கு \$10,000 செலவானதாம் (*Tamil Nesan*, 4 April 1959, p.7).

கொள்ளை மற்றும் கடத்தல்

தமிழ் நேசன், பிப்ரவரி 21, 1949 அன்று, கோலாலம்பூருக்கு அருகிலுள்ள பழைய ஆற்றில் பிப்ரவரி 20 அன்று ஒரு இந்திய காண்ட்ரெக்டர் மற்றும் ஒரு ஊழியர் காணாமல் போன செய்தியை வெளியிட்டது. அப்பகுதியில் வசிப்பவர்களிடமிருந்து பெறப்பட்ட தகவல்களின் அடிப்படையில் இது ஒரு கம்யூனிச செயல் என்று போலீசார் சந்தேகித்தனர் (*Tamil Nesan*, 21 Februari 1949, p.4). கொள்ளை மற்றும் கடத்தல் ஆகியவை கம்யூனிசுக்கு பிடித்த சில செயல்கள். ஜூலை 7, 1949 அன்று, கோல சிலாங்கூரில் உள்ள நைஜல் கார்ட்னர் தோட்டத்தை கம்யூனிச பயங்கரவாதிகள் தாக்கினர். நடத்தப்பட்ட இந்த தாக்குதலில், கம்யூனிஸ்டுகள் ஒரு நடத்துனரையும் தொழிலாளியையும் கடத்திச் சென்றனர்; ஒரு சீனரைக் கொன்றதோடு 3 ரப்பர் மரம் சீவும் தொழிலாளர்களை காயப்படுத்தினர்; மற்றும் ஒரு மலாய் காண்ட்ரெக்டர், 2 சீனத் தொழிலாளர்கள் மற்றும் ஒரு இந்திய நடத்துனர் ஆகியோர் கடத்தப்பட்டார்கள். தமிழ் நேசன், ஆகஸ்ட் 1, 1949, கோலாலம்பூர் அருகே ஒரு தோட்டத்தில் கம்யூனிச பயங்கரவாதிகள் ஒரு தொழிலாளியைக் கொன்று 2 இந்திய தொழிலாளர்களைக் கடத்திய சம்பவத்தை ஜூலை 29 அன்று தெரிவித்தது.

இந்த செய்தித்தாள், செப்டம்பர் 4, 1952, கம்யூனிஸ்டுகள் ஒரு குழு கோலாலம்பூரின் ஜலான் கிள்ளானில் உள்ள ஒரு வீட்டிற்குள் நுழைந்து செப்டம்பர் 3 அன்று \$ 500 மற்றும் 600 டாலர் மதிப்புள்ள நகைகளைத் திருடியதாகக் கூறியது. அதே நாளில், வி.சத்ருகன் (26 வயது), செமஜே ரப்பர் எஸ்டேட், காஜாங் கம்யூனிஸ்டுகளால் கடத்தப்பட்டு பின்னர் கொல்லப்பட்டதாக தெரிகிறது (*Tamil Nesan*, 4 September 1952, p.3 & *Sevika*, 6 November 1952, p.1). தமிழ் நேசன், பிப்ரவரி 10, 1953, “கம்யூனிஸ்டுகள் வேளை தடுத்து வைத்து \$1275 திருடினர்” என்ற தலைப்பில், 5 ஆயுதம் ஏந்திய கம்யூனிஸ்டுகள் பிப்ரவரி 7 ஆம் தேதி ஜலான் பெந்தோங்கோலாலம்பூரில் ஒரு வேளை தடுத்து வைத்து, \$1275 டாலர் மற்றும் ஓட்டுநர்கள் மற்றும் பயணிகளிடமிருந்து நகைகளை திருடியதாக தெரிவிக்கின்றது (*Tamil Nesan*, 10 Februari 1953, p.4).

சிறீறேடு 3

சிறீறேடு கம்யூனிச கொள்ளையை காட்டுகிறது.

மூலம்: Pamphlet No. 246, dalam Pejabat Penerangan Malaysia 1949, 990/49/246.

தமிழ் நேசன், டிசம்பர் 2, 1954, “கோலாலம்பூர் சாலையில் \$300 திருட்டு” என்ற தலைப்பில், 2 கம்யூனிச பயங்கரவாதிகள் எஸ்.ஆர். நாதன் என்பவரால் டிசம்பர் 1 ஆம் தேதி இரவு 9:30 மணிக்கு கோலாலம்பூரின் கோட்செரன் சாலையில் ஓட்டப்பட்டு வந்த மோட்டார் சைக்கிளை நுறுத்தி அவரிடமிருந்து \$300 பறிமுதல் செய்தனர். அதே நாளில், கோலாலம்பூரில் அதிகாலை 3 மணியளவில் ஒரு இந்தியப் பெண் ஒரு கம்யூனிஸ்ட்டால் தாக்கப்பட்டு அவரது கழுத்தணியையும்

பறிமுதல் செய்யப்பட்டது (*Tamil Nesan*, 2 Desember 1954, p.8). தமிழ் நேசன், ஜனவரி 7, 1955, “கெர்லிங் எஸ்டேட் கொலை” என்ற தலைப்பில், 6 கம்யூனிச பயங்கரவாதிகள் கெர்லிங் தோட்டத்தில் பணிபுரிந்த 7 இந்தியர்களை தடுத்து வைத்து, முலியாண்டி என்ற இந்தியரை கெர்லிங் எஸ்டேட், கோலா குபு பாரு, சிலாங்கூர் அருகே ஒரு காட்டில் கடத்திச் சென்றதாகக் சென்று பின் ஜனவரி 6, காலையில் அவர்கள் முலியாண்டியை ஒரு பாராங்கால் வெட்டினார்கள். அதே நாளில், மாலையில், சடலத்தை போலீசார் கண்டுபிடித்தனர் (*Tamil Nesan*, 7 Januari 1955, p.5 & *Monthly Reports of Labour Conditions In Selangor 1955*, p.2, dalam *Fail Jabatan Buruh Selangor 1945-1962*, No.10/55).

மலாயாவில் உள்ள அனைத்து இனத்தவர்களுக்கும் எதிரான கம்யூனிச வன்முறையை அட்டவணை 1 காட்டுகிறது. கம்யூனிஸ்டுகளின் முக்கிய இலக்காக சீனர்கள் இருந்தபோதிலும், பிற இனக்குழுக்கள், குறிப்பாக இந்தியர்கள், கம்யூனிச பயங்கரவாதிகளால் தாக்கப்பட்டு, கடத்தப்பட்டு கொல்லப்பட்டனர்.

அட்டவணை 1

ஜூன் 1948 முதல் பிப்ரவரி 1955 வரை கம்யூனிஸ்டுகளால் பொதுமக்கள் கொல்லப்பட்டனர், காயமடைந்தனர் மற்றும் இழந்தனர் / கடத்தப்பட்டனர்.

இனம்	கொலை	காயம்	கானாமல் போனவர்
மலாய்	315	277	110
சீன	1618	751	520
இந்தியர்	220	157	50
இந்தோனேஷியர்	16	14	1
சியாம்	4		2
ஐரோப்பா	103	73	
சக்காய்	66	14	53
பிற	17	38	3
மொத்தம்	2359	1324	739

மூலம்: *Tamil Nesan*, 24 Mac 1955, hlm. 4.

அட்டவணை 2 அவசர காலங்களில் கம்யூனிச வன்முறைச் செயல்களைக் காட்டுகிறது. பொதுமக்கள் மத்தியில் கொலைகள், தாக்குதல்கள், கடத்தல்கள் ஆகியவற்றின் எண்ணிக்கை மலாயாவில் அவர்களின் வெற்றிக்கான கம்யூனிச நோக்கங்களை தெளிவாகக் காட்டுகிறது. கடந்த 12 ஆண்டுகளில், 4668 பொதுமக்கள் கம்யூனிச பயங்கரவாதத்தால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

முடிவுரை

சிலாங்கூரில் இந்தியர்களுக்கு எதிராக கொலை,கடத்தல்,தாக்குதல்,காயம்,கொள்ளை மற்றும் அச்சுறுத்தல்கள் போன்ற பல்வேறு குற்றங்களை கம்யூனிச பயங்கரவாதிகள் செய்துள்ளனர் என்பது தமிழ் நேசன் செய்தித்தாளில் இருந்து தெளிவாகிறது. நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சியை

அட்டவணை 2

1948 முதல் 1960 வரையிலான அவசர காலங்களில் கம்யூனிச நடவடிக்கைகள் குறித்த புள்ளிவிவரங்கள்.

வகை	1948	1949	1950	1951	1952	1953	1954	1955	1956	1957	1958	1959	1960	மொ.
கம்யூனிச -கொலை	374	619	648	1079	1155	959	723	420	307	240	153	21	12	6710
-கைப்பற்றியது	263	337	147	121	123	73	51	54	52	32	22	8	3	1286
-சரணடைந்தது	56	251	147	201	257	372	211	249	134	209	502	86	27	2702
-காயம்				649	596	291	212	161	115	59	33	4	-	2819
மொத்தம்	693	1207	942	2050	2131	1695	1197	884	608	540	710	119	42	13517
போலீஸ் -கொலை	45	104	148	116	65	10	6	8	5	2	1	1	-	511
-காயம்	73	93	161	191	113	9	21	17	9	2	4	8	-	701
உழவாளி -கொலை	37	51	134	192	106	19	19	21	12	-	2	-	-	593
-காயம்cedera	42	72	138	217	134	34	52	32	17	6	2	-	-	746
கூடுதல் போலீஸ் -கொலை	7	9	32	72	36	29	28	18	8	3	-	-	-	242
-காயம்	4	5	22	46	31	10	16	11	6	3	-	-	-	154
இராணுவர் -கொலை	60	65	79	124	56	34	34	32	22	6	7	-	-	519
-காயம்	92	77	175	237	123	64	65	43	47	22	13	1	-	959
மொத்த கொலை	149	229	393	504	263	92	87	79	47	11	10	1	-	1865
மொத்த காயம்	211	247	496	691	401	117	154	103	79	33	19	9	-	2560
மொத்தம்	360	476	889	1195	664	209	241	182	126	44	29	10	-	4425
பொதுமக்கள் -கொலை	315	334	646	533	343	85	97	62	30	22	3	3	-	2473
-காயம்	149	200	409	356	158	15	31	24	36	7	-	-	-	1385
-காணவில்லை	90	160	106	135	131	43	57	57	26	2	-	3	-	810
மொத்தம்	554	694	1161	1024	632	143	185	143	92	31	3	6	-	4668
சம்பவங்கள் -பெரிது			1744	2333	1389	258	293	206	102	40	13	4	-	-
-சிறிது			2995	3749	2338	912	784	575	333	150	77	8	3	
சம்பவங்களின் எண்ணிக்கை	1274	1442	4739	6082	3727	1170	1077	781	435	190	90	12	3	21022

மூலம்: Emergency Statistics Federation of Malaya, 1948-1960.

சீர்குலைப்பதற்காக கம்யூனிஸ்டுகள் வீடுகளையும் சோதனை செய்தனர், வீடுகளை எரித்தனர் மற்றும் சொத்துக்களை அழித்தனர். நாடு கொந்தளிப்பில் இருந்தால் மட்டுமே அவர்களின் செல்வாக்கு வலுப்பெறும் என்பதை கம்யூனிஸ்டுகள் அறிவார்கள். அவசரகால சகாப்தத்தின் தொடக்கத்தில் சிலாங்கூரில் கம்யூனிச வன்முறை அதிகரித்த போதிலும், ஆனால் 1953 வாக்கில் பல்வேறு அரசாங்க நடவடிக்கைகளின் விளைவாக கம்யூனிச வன்முறை குறைந்துவிட்டது.

இருப்பினும், பிற வன்முறைகள் தொடர்ந்தன, குறிப்பாக 1953 கொள்ளைக்குப் பின்னர், மக்களிடமிருந்து உணவு வழங்கல் குறைந்தது. சிலாங்கூரில் ரப்பர் தோட்டங்கள் மற்றும் ஈயச் சுரங்கங்கள் தொடர்ந்து மலாயா பொருளாதாரத்தை சீர்குலைக்க கம்யூனிஸ்டுகளால் தாக்கப்பட்டன, ஏனெனில் சிலாங்கூர் வளம் நிறைந்த மாநிலம் மற்றும் அரசாங்கத்தின் தொடக்கத்திலிருந்து பிரிட்டிஷ் காலனித்துவவாதிகளால் உருவாக்கப்பட்டது.

¹*Tamil Nesan*, 23 Februari 1949, hlm. 4. Keterangan ini sama dengan *The Malay Mail*, 22 February 1949, tetapi tarikh serangan berbeza iaitu pada 18 Februari. Lihat “Selangor Estate Attacked”, *The Malay Mail*, 22 February 1949, hlm. 5. Manakala menurut *Tamil Murasu*, 22 Februari 1949, kejadian itu berlaku pada 21 Februari. Lihat, “\$40,000 kerugian di Estet Alberton”, *Tamil Murasu*, 22 Februari 1949, hlm. 6.

²Laporan ini terdapat dalam Suk.Sel., 1949-1951, Kuala Selangor No.344, 346-351/49, Sungai Tinggi Report, No.39-42/49. Lihat juga, “Estet Nigel Gardner diserang: Pembunuhan berperingkat”, *Janan-ayakam*, 7 Julai 1949, hlm. 4; “Large Terrorist Gang Attacks Kuala Selangor Estate: Head conductor Kidnapped: Three civilians wounded”, *The Malay Mail*, 6 July 1949, hlm. 5; Law and Order, Weekly Situation Report Prepared In Eastern Department, No.23, hlm. 164, dalam C.O. 717/178/52849, Memorandum of The Situation in Malaya; Inward Telegram To The Secretary of State For The Colonies, hlm. 143, dalam C.O. 717/173/52849, Weekly Situation Report For The Federation.

³*Tamil Nesan*, 1 Ogos 1949, hlm. 4. Keterangan sama terdapat dalam Abdullah Zakaria Ghazali, “Zaman Darurat” dalam *Sejarah Negeri Selangor: Dari Zaman Prasejarah Hingga Kemerdekaan*, Selangor: Persatuan Sejarah Malaysia, 2005, hlm. 436; Chronology of Important Events During The Emergency in Malaya For The Period July to December 1949, hlm. 2, dalam Fail Setiausaha kerajaan Negeri Selangor, Sel.Suk. 2114/1949, Chronology of Important Events During The Emergency; Ho Hui Ling, “Darurat di Selangor, 1948-1960: Kegiatan Pengganas Komunis dan Tindakan Kerajaan Menanganinya”, *Seri Alam*, Bil. 17, 2002/2003, hlm. 4.

References

Abdullah Zakaria Ghazali. (2005). “Zaman Darurat” dalam *Sejarah Negeri Selangor: Dari Zaman Prasejarah Hingga Kemerdekaan*, Selangor: Persatuan Sejarah Malaysia.

Akhbar *Indian Daily Mail*. (15 August 1950) “Tamil conductor killed by bandits”.

Akhbar *Indian Daily Mail*. (19 August 1950), “Tamil Brutally Murdered in Selangor”.

Akhbar *Indian Daily Mail*. (4 April 1950), “Bandits Raid Village & Kill 5: Indian Chief Clerk of Adjoining Estate Murdered”.

Akhbar *Sevika*. (14 Februari 1957), “Penolong pengurus dan isterinya ditetak dengan parang”.

Akhbar *Sevika*. (3 Januari 1953).

Akhbar *Sevika*. (3 Ogos 1957), “Serangan ke atas pemandu bas”.

Akhbar *Sevika*. (5 September 1952).

Akhbar *Sevika*. (6 November 1952). “Pekerja India, Sathrukkan dibunuh”.

Akhbar *Tamil Murasu*. (21 Disember 1948).

Akhbar *Tamil Murasu*. (15 Ogos 1950), “Kontraktor India dibunuh di Selangor”.

Akhbar *Tamil Murasu*. (17 Mei 1950), “Estet Rawang diserang”.

Akhbar *Tamil Murasu*. (19 Ogos 1950), “Seorang India dibunuh oleh pengganas di Selangor”.

Akhbar *Tamil Murasu*. (27 Oktober 1959).

Akhbar *Tamil Murasu*. (5 Julai 1950) “Penganas membunuh seorang India di Selangor”.

Akhbar *Tamil Nesan*. (1 Januari 1949).

Akhbar *Tamil Nesan*. (10 Februari 1953), “Komunis menahan van dan mencuri \$1275”.

Akhbar *Tamil Nesan*. (10 Oktober 1950), “Pembunuhan kerani India”.

Akhbar *Tamil Nesan*. (10 September 1959), “Pembunuhan seorang wanita India (35 tahun) di Sentul”.

Akhbar *Tamil Nesan*. (12 April 1951).

Akhbar *Tamil Nesan*. (12 September 1948).

Akhbar *Tamil Nesan*. (14 Februari 1957), “Kebakaran di rumah penolong pengurus estet”.

Akhbar *Tamil Nesan*. (14 Mac 1951).

Akhbar *Tamil Nesan*. (17 April 1950).

Akhbar *Tamil Nesan*. (19 Mac 1949). “Pembunuhan di Selangor”

Akhbar *Tamil Nesan*. (2 Disember 1954), “\$300 kecurian di Jalan Kuala Lumpur”.

Akhbar *Tamil Nesan*. (21 Disember 1948).

Akhbar *Tamil Nesan*. (21 Februari 1949).

Akhbar *Tamil Nesan*. (21 November 1951).

- Akhbar *Tamil Nesan*. (22 Februari 1952), “Seorang penoreh getah dibunuh”.
- Akhbar *Tamil Nesan*. (26 Januari 1956), “Tembakan berani di Jalan Weld”.
- Akhbar *Tamil Nesan*. (26 Oktober 1959), “Mayat seorang Ibu dan anaknya (20 tahun) telah dijumpai dalam sebuah rumah”,
- Akhbar *Tamil Nesan*. (27 Ogos 1952), “Pembunuhan kontraktor: Ancaman komunis meluas di Selangor”.
- Akhbar *Tamil Nesan*. (3 Januari 1953) “Komunis membakar 3 stor”.
- Akhbar *Tamil Nesan*. (3 November 1948) Keterangan ini terdapat dalam
- Akhbar *Tamil Nesan*. (4 April 1951).
- Akhbar *Tamil Nesan*. (4 April 1959).
- Akhbar *Tamil Nesan*. (4 Julai 1950),
- Akhbar *Tamil Nesan*. (4 September 1952).
- Akhbar *Tamil Nesan*. (5 September 1956).
- Akhbar *Tamil Nesan*. (6 Julai 1955), “Keganasan komunis di sebuah estet berhampiran Klang”.
- Akhbar *Tamil Nesan*. (7 Januari 1955), “Pembunuhan di Estet Kerling”,
- Akhbar *Tamil Nesan*. (7 Julai 1949).
- Akhbar *Tamil Nesan*. (8 November 1952), “Dua pengganas komunis membunuh seorang buruh India”.
- Akhbar *Tamil Nesan*. (8 September 1950).
- Akhbar *Tamil Nesan*. (9 Mei 1951), “Kekejaman komunis di Selangor berleluasa: Penduduk sentiasa diancam”.
- Akhbar *Tamil Nesan*. 14 Mac 1949). “Pembunuhan seorang kontraktor”.
- Akhbar *The Malay Mail*. (10 February 1950) “Double Murder Near Kuala Kubu”.
- Akhbar *The Malay Mail*. (15 October 1949), “Cyclist held up in Kuala Lumpur”.
- Akhbar *The Straits Times*. (10 February 1950), “Bandits Kill Lorry Man”.
- Federation of Malaya Police Monthly C.I.D. Survey of Crime For July 1951*, dalam C.O. 717/200/52849/22, Law and Order, Malaya Monthly Survey of Crime 1951.
- Ho Hui Ling, (2004). *Darurat 1948-1960: Keadaan Sosial di Tanah Melayu*, Kuala Lumpur: Universiti Malaya.

Ho Hui Ling. (2002/2003).“Darurat di Selangor, 1948-1960: Kegiatan Pengganas Komunis dan Tindakan Kerajaan Menanganinya”, Seri Alam, Bil. 17.

Khoo Kay Kim. (1971/1972). ‘Komunis di Tanah Melayu: Peringkat Awal’, *Jurnal Sejarah*, Jilid X, Universiti Malaya, Kuala Lumpur.

Monthly Report On The State Crime In Selangor, 1948, Rawang Report 497-98-99/48.

Monthly Report On The State Crime In Selangor, dalam Fail SUK 1948 dan SUK. Sel., 1946-1948, R.C.Sel. 44/1948.

Monthly Reports of Labour Conditions In Selangor 1951, dalam Fail Jabatan Buruh Selangor 1945-1962, No.10/51.

Monthly Reports of Labour Conditions In Selangor 1955, dalam Fail Jabatan Buruh Selangor 1945-1962, No.10/55.

Tamil Leaflets, *Fail Jabatan Penerangan Pulau Pinang*, INF. P 65/53.